

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกทำตามศรัทธาของพ่อ จะไม่มีใครสามารถสร้างความทุกข์ให้กับลูกได้ ราวันคือผู้ที่สร้างความทุกข์และความยากลำบากให้กับลูก แต่ราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ ได้สังเวชอะไรในไฟบุษายัญของความรู้นี้?
- คำตอบ:** ลูกไม่ได้สังเวชข่าวบาเลห์หรือเมล์ดงาเข้าไปในไฟบุษายัญของความรู้นี้ ลูกต้องสังเวชทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกมีรวมทั้งร่างกายของลูกนั่นคือสติปัญญาของลูกต้องลืมทุกสิ่ง เพียงบรรพมหินผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นสามารถดูแลไฟบุษายัญนี้ได้ ผู้ที่กลายเป็นบรรพมหินที่บริสุทธิ์คือผู้ที่กลายเป็นเทพ
- เพลง:** จากการได้พบท่านเราได้พบทุกสิ่ง ท้องฟ้าพื้นดินทั้งหมดนั้นเป็นของเรา

โอมชานติ ลูกๆ ต้องมาหาพ่อ อย่างแน่นอนที่ลูกๆ จะมาหาพ่อเพียงเมื่อพวกเขาได้ตระหนักรู้จักท่าน และเรียกท่านว่า “พ่อ” เท่านั้น มิเช่นนั้นพวกเขาจะไม่สามารถมาที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขากำลังจะไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตนที่ไม่มีชีวิตจำกัด ชื่อของท่านคือชีพบาบา ท่านไม่มีร่างของท่านเอง ไม่มีใครสามารถเป็นศัตรูของท่าน ที่นั่น เมื่อมีความเป็นศัตรู, ผู้ปกครองก็ถูกฆ่า คานธิถูกฆ่าเพราะเขามีร่างกาย พ่อไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ถึงแม้ว่าพวกเขาพยายามจะฆ่าพ่อ ก็จะเป็นการฆ่าร่างกายที่พ่อได้เข้ามา ไม่มีใครสามารถฆ่าหรือทำร้ายดวงวิญญาณ พ่อได้ให้โชคของอาณาจักรแก่ผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้อง ไม่สามารถมีใครเผาโชคของอาณาจักรนั้นทิ้งไปและโชคนั้นก็ไม่สามารถจมลงไปได้ทะเลได้ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร ลูกๆ ได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรที่ไม่สูญสลายของลูกจากพ่อ ที่นั่น ไม่สามารถมีใครเป็นเหตุของความทุกข์หรือสร้างปัญหาให้กับใครในอาณาจักร ที่นั่น ไม่มีใครที่สร้างความยากลำบาก ราวันคือผู้เป็นเหตุของปัญหา มีการแสดงราวันว่ามีสิบหัว พวกเขาได้แสดงราวันไว้ตามลำพัง ; พวกเขาไม่ได้แสดงมโตรี (ภรรยาของราวัน) พวกเขาเพียงแต่พูดว่าเธอเป็นภรรยาของราวัน ที่นั่น ในอาณาจักรของราวัน ลูกนั้นมีความยากลำบาก ที่นั่น ไม่มีราวัน พ่อไม่มีตัวตน; ไม่มีใครสามารถฆ่าหรือทำร้ายท่าน ท่านทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นถึงแม้ว่าลูกมีร่างกายลูกก็ไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ ดังนั้น ลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ บาบารู้จักเขาเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่สามารถมีใครอื่นให้ความรู้นี้ ท่านอธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบรรพมา บรรพมาคือลูกของชีพบาบา ไม่ใช่บรรพมาออกมาจากสะดือของวิษณุ ถึงแม้ว่าลูกพูดถึงสะดือ ท่านออกมาจากสะดือเช่นดอกบัวของชีวา ลูกก็ออกมาจากสะดือของชีวาด้วย รูปภาพอื่นๆ ทั้งหมดนั้นผิด เพียงบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่มีศีลธรรมจรรยา ราวันทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา นี่คือการละเล่น เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจการละเล่นนี้ว่าเมื่อไรที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น และผู้คนได้ตกลงมาที่ละน้อยอย่างไรจนกระทั่งพวกเขาได้ตกลงมาอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครสามารถได้ขึ้นไป ผู้ที่แสดงหนทางสู่พ่อก็ได้นำลูกตกลงไปในป่ามากยิ่งขึ้น เพราะพวกเขาไม่รู้วิธีการจะไปยังบ้านของพ่อหรือไปสู่สวรรค์ กูรูทั้งหมดคือหะรุชโยคีผู้ที่ได้ละทิ้งบ้านของตน บาบาก็ได้ทำให้ลูกละทิ้งบ้าน ท่านพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์! กุมารและกุมารีนั้นบริสุทธิ์ ดรพดีร์ร้องเรียกหา, “บาบาได้โปรดปกป้องพวกเรา เราต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนของกฤษณะ” กุมารีกีเรียกหาด้วยเช่นกัน “บาบา พ่อแม่ของเรากำลังสร้างความทุกข์ระทมและกำลังทุบตีเรา ด้วยการพูดว่าแน่นอนที่เราจะต้องแต่งงาน ก่อนที่กุมาริจะแต่งงาน พ่อแม่ของพวกเธอก็กำลังให้กับพวกเธอ เพราะพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์และกุมารีนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหา “โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” บาบาคูพูดว่า: กุมาริอย่าได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์! มิเช่นนั้นลูกจะต้องร้องเรียกหา ลูกต้องปกป้องตนเอง บาบาก็ได้มาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้มรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกจะตายในสภาพของความไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถมีประสบการณ์ของความสุขแห่งสวรรค์ มีความสุขสันต์มากมายในสวรรค์ มีพระราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย ราชันและกฤษณะเดียวกันต่อมาได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นควรจะมีความรักมากเช่นนั้นต่อลักษมีและนารายณ์ อัจชะ ผู้คนรักกฤษณะ แต่เหตุใดพวกเขาจึงได้ทำให้เราเด๋หายไป? พวกเขาฉลองวันเกิดกฤษณะด้วยการเทกล่อมเขาในเปล ผู้เป็นแม่ก็รักกฤษณะอย่างมาก แต่ไม่ได้รับรักเด๋มากเท่านั้น บรรพมา ผู้ที่กำลังจะกลายเป็นกฤษณะ ไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาเหมือนกัน พวกเขากราบไหว้บูชาแม่ของชาวโลก (จากัดอัมบา) อย่างมาก เธอคือสรวิสตีสาวของบรรพมา เพียงในอัสเมียร์เท่านั้นที่มีวัดของอติเทพบรรพมา มามาคือเทวีแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าเธอคือบรรพมหิน เธอไม่ใช่เทวีองค์แรกแห่งสวรรค์และไม่ได้มีแปดมือ ได้มีการแสดงแปดมือไว้ในวัดของเธอ พ่อพูดว่า: ไม่มีสิ่งใดนอกจากความหลงกลวงในอาณาจักรของมายา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่เป็นสัจจะ พูดสัจจะเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ด้วยการรับฟัง

เรื่องราวจากบราห์มินทางร่างลูกก็ได้มาถึงสภาพนี้! ความตายนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก บาบาพูดว่า: เมื่อต้นไม่ได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง และแล้วพ่อก็ได้มาในตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก ในยุคบรรจบกันของวงจร พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อไม่ได้จุติลงมาในปลา จะเข้หรือหมูป่า พ่อไม่ได้อยู่ในทุกเมล็ดพันธ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่ได้อยู่ในทุกเมล็ดพันธ์ และดังนั้นพ่อจะสามารถเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณมนุษย์ได้ย้ายเผ่าพันธุ์ไปเกิดเป็นสัตว์ มีเผ่าพันธุ์มากมาย ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะนับเผ่าพันธุ์เหล่านั้น พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่อได้อธิบายสิ่งที่ลูกต้องแก้ลูก เวลานี้ให้ตัดสินใจว่า: เป็นสิ่งที่ลูกต้องหรือไม่ที่มี 8.4 ล้านชาติเกิด หรือเป็นสิ่งที่ผิด? จะสามารถมีสิ่งใดจริงแท้ในโลกที่ลลอลวงนี้ได้อย่างไร? เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยสัจจะ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและแยกแยะระหว่างสัจจะและความลลอลวงมายาทำให้ทุกคนลลอลวง พ่อมาและทำให้ทุกคนจริงแท้ เวลาที่จงตัดสินใจว่า: ใครที่ต้อง? กูรูของลูกนั้นลูกต้องหรือพอนั้นลูกต้อง? บาบามีศีลธรรมจรรยาผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกที่มีศีลธรรมจรรยา ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นอย่างไม่ถูกกฎเกณฑ์ ไม่มีใครได้รับยาพิษที่นั่น ลูกเข้าใจว่า: เราชาวบาร์ตเคยเป็นเทพอย่างแน่นอน เวลาที่เราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ราชา ราชินีและปวงประชาทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองทำไมพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ ราชาที่บริสุทธิ์มีชีวิตอยู่ในบาร์ต เวลาที่พวกเขาได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขากราบไหว้บูชาผู้ที่บริสุทธิ์ เวลาที่บาบามาและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ดังนั้น ลูกควรทำความเพียรพยายาม ไม่มีใครที่มีแปดมือ ลักษมีและนารายณ์แต่ละคนมีสองมือเท่านั้น ในสัญลักษณ์ พวกเขาได้แสดงว่านารายณ์นั้นน่าเกลียดและลักษมีนั้นสวยงาม ผู้หนึ่งจะบริสุทธิ์และอีกผู้หนึ่งนั้นจะไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ดังนั้นรูปภาพเหล่านั้นผิด พ่ออธิบาย: ราเดและกฤษณะเคยสวยงาม และแล้วด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ทั้งสองได้อยู่อย่างน่าเกลียด หนึ่งในพวกเขาไม่สามารถเป็นผู้ที่น่าเกลียด และอีกผู้หนึ่งนั้นสวยงาม ได้มีการแสดงกฤษณะว่าเป็นชยมขุนदार (น่าเกลียดและสวยงาม) เหตุใดพวกเขาจึงไม่เรียกเขาได้ว่า “ชยมขุนदार”? เหตุใดจึงมีความแตกต่างนี้? ผู้เป็นคู่ควรจะเป็นเช่นเดียวกัน เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะเล่า? ทำให้ลูกๆ ของลูกทำความเพียรพยายามนี้: เรากำลังนั่งบนกองไฟของความรู้ และแล้วเหตุใดลูกต้องการที่จะนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ? หากสามารับความรู้และภรรยาไม่รับ นั้นจะสร้างการทะเลาะเบาะแว้ง มีอุปสรรคมากมายในไฟบูชายัญนี้ ความรู้นี้กว้างมาก! ไฟบูชายัญของรูตราเริ่มต้นขึ้นในเวลาที่ยาบามาได้มาเป็นครั้งแรก ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้จนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มิน ในการที่จะเปลี่ยนจากศูตราที่ไม่บริสุทธิ์เป็นเทพที่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินผู้ที่ดูแลเอาใจใส่ไฟบูชายัญ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในไฟบูชายัญนี้ อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ต้องสะสมข้าวบาเลย์ เมล็ดงา ฯลฯ เหมือนกับบุคคลอื่น ผู้คนสร้างไฟบูชายัญในเวลาของความยากลำบาก พวกเขาคิดว่าพระเจ้าได้สร้างไฟบูชายัญเช่นนั้นด้วย พ่อพูดว่า: นี่คือไฟบูชายัญของความรู้ที่ซึ่งลูกได้ทำการสังเวญ ลูกต้องสังเวญทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ลูกไม่จำเป็นต้องใส่เงินทอง ฯลฯ จงสังเวญทุกสิ่งในสิ่งนี้ มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย: ดักขาประชาปีตาได้สร้างไฟบูชายัญขึ้น มีประชาบิดาบราห์มาเดียวเท่านั้น ดังนั้นดักขาประชาปีตามาจากที่ใด? พ่อได้สร้างไฟบูชายัญนี้ด้วยประชาบิดาบราห์มา ลูกทั้งหมดคือบราห์มินและลูกได้รับมรดกจากปู่ ลูกพูดว่าลูกได้มาหาชีพบบาในการดูแลของบราห์มา นี่คือไประศนีย์ของชีพบบา เมื่อลูกเขียนจดหมาย ลูกก็เขียนว่า “ถึงชีพบบาในการดูแลของบราห์มา” บาบามาอาศัยอยู่ในผู้นี้ บราห์มินเหล่านี้กำลังศึกษาความรู้และโยคะเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้พูดว่าเราไม่บริสุทธิ์ เราไม่บริสุทธิ์ แต่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังทำให้เราบริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์ใดนั้นบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปอาบในแม่น้ำคงคา เวลาที่ลูกรู้ว่าเพียงบาบาสัตกुरुเท่านั้นที่ชำระพวกเรา ศรีมัทของท่านคือ: ลูกๆ เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น หากลูกต้องการ ลูกสามารถไปหาครูเหล่านั้นหรือลูกสามารถทำตามคำแนะนำของพ่อ จงทำการตัดสินใจด้วยตนเอง! ของลูกคือพ่อ ครูและสัตกुरु เดียวเท่านั้น พ่อที่ไม่มีความรักก็ติดพันกับมนุษย์ทั้งหมด: จงกลับมาใส่ใจเป็นดวงวิญญาณ! เหล่าเทพมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครที่นี้มีความรู้ที่ ชันยาสชีพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณหลอมรวมไปในธาตุนบราห์ม ด้วยการรับฟังสิ่งต่างๆเช่นนั้น ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสุขและเลวทรามต่ำช้าอย่างมาก ผู้ที่เลวทรามต่ำช้าคือผู้ที่ถือกำเนิดมาจากยาพิษในอาณาจักรของราวัน ทุกคนได้ทำการกระทำที่เลวทรามต่ำช้า และแล้วพ่อต้องมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม ท่านมาในบาร์ตเท่านั้น พ่อพูดว่า: พ่อสอนความรู้และโยคะแก่ลูก 5000 ปีที่แล้ว พ่อได้สอนสิ่งนี้แก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ และพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อเฝ้าแต่มาทุกๆ วงจร ไม่มีตอนเริ่มต้นหรือตอนสิ้นสุดของสิ่งนี้ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ไม่มีเรื่องของการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก ในเวลานี้ลูกๆ เติบโตมาจากระดับของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ พวกเขาพูดว่า ชีพบบาคือผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของพวกเขา ท่านเป้าหอยสังข์และเติมอารมณ์ของเรา ความรู้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณเติมไปด้วยสันสการ์ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นวิศวกรหรือนักกฎหมาย ในเวลานี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลายเป็นอะไร? ลูกพูดว่า “บาบา เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราและกลายเป็นลักษมีและนารายณ์” แน่แน่นอนที่ดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิด สิ่งเหล่านี้อาศัยความ

เข้าใจ เพียงแต่กระซิบสองคำเข้าไปในหูของใครบางคน “ท่านคือดวงวิญญาณ จดจำชีพบาบาและท่านจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์” เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะ ท่านประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้อื่นทั้งหมดพูดเท็จและนำมาซึ่งการตกต่ำ คัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นมาภายหลัง มีคัมภีร์เดียวเท่านั้นของบารัตและนั่นคือกิตะ ผู้คนพูดว่าสิ่งเหล่านั้นได้คงอยู่มาตั้งแต่เริ่มมีการบันทึกเวลา แต่ตั้งแต่เมื่อใด? พวกเขาคิดว่าโลกได้ดำเนินมาเป็นเวลาหลายแสนปี อัจชะ ลูกๆ ได้นำองุ่นมาให้กับบาบา ลูกๆ นำองุ่นเหล่านั้นมา และลูกคือผู้ที่รับประทานสิ่งนั้น พ่อไม่ได้รับประทาน พ่อนั้นอะโบนัตตา (อยู่เหนือประสบการณ์ของผลของการกระทำ) พ่อสร้างพระราชวังสำหรับลูกในยุคทอง ที่นี่ด้วย พ่อได้ให้ลูกอยู่ในพระราชวังใหม่ พ่ออยู่ในพระราชวังเก่าเท่านั้น บาบานั้นนำอัสจรรย! ท่านคือพ่อพร้อมกันกับเป็นแขก หากพ่อจะไปที่บอมเบย์ พวกเขาจะเรียกพ่อว่าเป็นแขก ผู้เดียวคือแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ท่านไม่ได้ใช้เวลาอันยาวนานที่ท่านจะมาและไป ท่านเป็นแขกที่นำอัสจรรย! ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นได้มาสู่ต่างแดน ดังนั้น ท่านคือแขก ท่านมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม เพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูก และเพื่อเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและเป่าหอยสังข์ ให้เพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้แก่ทุกคน
2. จงเข้าใจความแตกต่างระหว่างสัจจะและความหลอกลวงและจงทำตามสัจจะ อย่าได้ทำการกระทำใดที่ต่อต้านกฎ
พร: ขอให้ลูกมีพลังสม่ำเสมอและจบสิ้นความไร้สาระทั้งหมดด้วยการรักษาสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่างเว้น ผู้ที่ใช้วิธีการของการรักษาสติปัญญาของพวกเขาให้ไม่ว่างเว้นจะกลับมามีพลังอย่างสม่ำเสมอ วิธีที่ง่ายดายที่จบสิ้นความไร้สาระทั้งหมดและเพื่อที่จะกลับมามีพลังคือการอยู่อย่างไม่ว่างเว้นอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น เช่นที่ลูกทำให้ตารางทางร่างกายของลูกสำหรับวันนั้นในทุกเช้าจงทำตารางสำหรับการรักษาสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่างเว้นด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ฉันจะรักษาความคิดที่มีพลังนี้ในสติปัญญาของฉันและจบสิ้นความไร้สาระทั้งหมด ถ้าลูกไม่ว่างมายาก็จะจากไปจากที่ห่างไกล
คติพจน์: เพื่อที่จะลิ้มโลกแห่งความทุกข์จงอยู่อย่างหลุดหายไปในการรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***